

Forespørgsler; det er en Erfaring, man har, at Lovene ofte blive mindre klart affattede, hvilket især gjælder om mange af de Love, der ere udfomne i den nyere Tid, at de have foranlediget en Masse Forespørgsler, og det maa forudsættes, at det ved en fuldstændig ny Lovs Fremkomst vilde være umuligt at affatte den saa bestemt og klart, at den ikke skulde give Anledning til mange Tvivl og Forespørgsler; medens den gjældende Retspraxis kun sjældent giver Anledning dertil. Det forekommer mig heller ikke, at den Omstændighed, at der forestaaer en Omordning af Retspleien, er saa ganske uden Bægt, som det er anført i Udvalgets Betænkning. Smid- lertid skal jeg ikke videre opholde mig derved, da Udvalget har erklæret, at Sagen ikke er saa paatrængende. — Idet jeg nu skal gaae over til de enkelte Bestemmelser i den foreslaaede Affattelse af Loven, maa jeg bemærke, at det ikke er ganske korrekt udtrykt, naar Udvalget yttirer, ligesom den ærede Ordfører i den Udtalelse, hvormed han indlevede Sagen idag, at det af Regjeringen forelagte Udkast opretholder den gamle Adskillelse mellem Kjøbstad og Land, da det jo dog gjør et Skridt fremad til at have denne gamle Adskillelse. Jeg maa iøvrigt erkjende Nødvendigheden af, at Regjeringens Udkast, naar denne Forskjel ophæves, maa undergaae en Forandring, og at det vist er at foretrække at komme med et ganske nyt Forslag, som her er skeet. Hvad angaaer den Bestemmelse i den nye Lovs § 1, at „hver Kjøbstad og dens naturlige Opland udgjør en Forligskreds“, maa jeg bemærke, at det vil have sine Banskelligheder at afgjøre, hvad der er en Kjøbstads naturlige Opland. Der er enkelte Kjøbstæder, der intet Opland have; dette er saaledes Tilfældet med Sagen; der er ikke hvad man kalder Søgning til denne By, idet

Beboerne deromkring søge hen til Kjøbstæder, der ligge dem fjernere. Det er dernæst at mærke, at netop de største Kjøbstæder have det største Opland, og det kunde derfor tænkes, at saadanne Byer som Odense, Aalborg, Randers og tildeels Helsingør ville, naar hele deres naturlige Opland henlægges til dem, udgjøre en stor Forligskreds. Endelig er det at mærke, at enkelte Kjøbstæder ere saaledes situerede, at deres nærmeste Opland hører under forskellige Amter; saaledes hører Hobro's Opland under 3 Amter, nemlig Randers, Viborg og Aalborg Amter. Smidlertid skal jeg ikke lægge videre Bægt derpaa — men har blot troet ikke at burde tilbageholde disse Bemærkninger, — da jeg antager, at de Ulemper, der deraf kunne opstaae, ville afhjælpes ved den Bestemmelse, der er tilføjet i § 1, hvor det hedder, at det er overladt til vedkommende Amtsråd foreløbigt at bestemme, hvilke Landsfogde der skulle tildeles hver Kjøbstadsreds. Jeg skal dog henstille til Udvalgets nøie Overveielse, om det ikke, hvor en Kjøbstads Opland hører under flere Amtsråd, og hvor det da er antydet i Udvalgets Mottoer, at hvert Amtsråd skal selvstændigt afgjøre, hvilket Opland der skal tildeles enhver By, da var bedre, at Amtsrådene confererede derom isorveien. Smidlertid er det maaskee Udvalgets Mening, at de Ulemper, der deraf kunne opstaae, skulle afhjælpes ved, at Sagen i sidste Instans henvises til Justitsministeriet, hvorved altsaa mulige Feil eller Ulemper, der kunne opstaae ved Amtsrådens Afgjørelse uden foregaaende Conference, kunne afhjælpes af Justitsministeriet enten strax eller efter Forhandling med Amtsrådene. Jeg erkjender altsaa, at det maaske ikke er nødvendigt, at der skeer en Forandring i Affattelsen, men jeg har blot villet henstille disse Bemærkninger til Udvalgets nøie Overveielse.